

Любіть Україну у сні й наяву, вишневу свою Україну,
красу її вічно живу і нову і мову її солов'їну.

Володимир Сосюра

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська думка

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 97-98 (14200-14201), 15 ГРУДНЯ 2023 р. Роздрібна ціна 5 грн. 00 коп.

Червоний Хрест Білої Церкви: ми – поруч!

5 грудня світ відзначав Міжнародний день волонтера, який завжди був особливим святом для Білоцерківської міської організації Товариства Червоного Хреста, вся діяльність якої є можливою саме завдяки їм – волонтерам, цим особливим людям, якими передусім рухає бажання приносити користь суспільству, які завжди поруч, якщо потрібна допомога. Спільними зусиллями волонтери Червоного Хреста в Білій Церкві за 11 місяців 2023 року різними способами допомогли понад 13 000 білоцерківців!

- 1324 особи навчилися надавати першу допомогу;
- 1784 особи прослухали сесії з мінної безпеки;
- 427 молодих людей були залучені до спеціальних курсів «Життєві навички» та «Молодь як агенти змін», які покликані розвинути в молоді емоційну стійкість, краще розуміння себе в суспільстві, вміння чути себе та справлятися із щодennimi життєвими викликами;
- 815 дітей та дорослих відвідали заходи із психо-соціальної підтримки;
- 3678 вимушено переміщених до Білої Церкви, а також з числа місцевих вразливих категорій населення, отримали гуманітарну допомогу вигляді продуктового та гігієнічного наборів, частково також посудом, постіллю, ковдрами та іншими засобами першої необхідності на новому місці проживання;
- 4225 людей скористалися безкоштовним банком одягу;

- 165 осіб прослухали сесії з Міжнародного гуманітарного права, яке ще називають «правилами війни»;
- 100 осіб щомісяця користуються прокатом реабілітаційного спорядження, послугами виміру глюкози крові та тиску, є бенефіціарями проектів «Догляд вдома» та «Київщина вільна від туберкульозу».

Мережа організацій Червоного Хреста в Україні розгалужена, і кожна покликана передусім працювати з аудиторіями своїх громад. Проте наші волонтери завжди зна-

ходили бажання та ресурс досягти до збору допомоги й для територій, які більше постраждали від війни, ніж місто. Так, організовували збир для постраждалих внаслідок підпризу Каховської ГЕС, для населення прифронтових областей. Все зібране передавали волонтерами, які здійснюють поїздки туди, і за цю співпрацю білоцерківські червонохрестівці вдячні. Саме це вкотре доводить, що волонтерський рух нашого міста потужний і готовий до взаємопідтримки.

Кожен із напрямків роботи, які реалізує Червоний Хрест у Білій Церкві, вимагає спеціальної підготовки. Тому всі волонтери проходять відповідне навчання та періодичні рефреші знань. Це, звичайно, слугує додатковою мотивацією, адже саморозвиток – це неабиякий вклад у себе. Життя чи не щодня приносить нові сюрпризи та випробування, тому зараз саме той час, коли дійсно розумієш, що жодні знання чи навички – за плечима не носити.

Одним із особливих досягнень року, що минає, вважаємо відбір нашої організації для обміну досвідом на національному рівні. З-поміж 200 організацій Червоного Хреста в Україні тільки 10 було обрано, щоб продемонструвати найкращі практики та роботу з волонтерами, серед них – і наша, Білоцерківська організація. За літо 2023 року майже 100 осіб з різних куточків нашої країни приїхали до нас, аби перейняти успішний досвід. Щиро віримо, що колеги знайшли для себе корисне.

Озираючись назад, на ці 11 місяців, вкотре пишається білоцерківською командою Червоного Хреста. Це люди взаємозамінні, універсальні, натхненні, безкорисні, які великими та маленькими кроками рухають нашу організацію вперед, нестремно множать усмішки, до кожного отримувача допомоги намагаються знайти підхід. Власне, ці усмішки є винагородою за їхню роботу. Дякуємо кожному і кожній, хто допомагає нам на цьому шляху! Дякуємо всім, хто вже кроє разом з нами!

Вікторія БІРЮКОВА, голова БМОТЧХУ

наших захисників». Діти побажали воїнам сил, здоров'я, терпіння, найшвидшої перемоги та повернення додому.

Директор ліцею Борис Смуток розповів, що машині

25 років, і протягом останніх 5 років навчальний заклад її не використовував. На автівці було відремонтовано ходову частину – двигун, карбюратор, акумулятор, зчеплення, замінено фільтри, мастила, котушки запалювання, гальмівні колодки, шини, сидіння в салоні тощо. Усього в рамках акції, яку провів ліцей, було відремонтовано 7 автомобілів.

Начальник управління освіти і науки Юрій Петрик зазначив, що це вже 92 машина, яку передано на Збройні сили України. Також наголосив, що діти Білоцерківської громади стали більш патріотичними, відповільальними за долю нашої країни. Заклади освіти проводять значну роботу, в тому числі різноманітні акції, метою яких є збір коштів на конкретні потреби захисників. Це купівля автомобілів, тепловізорів, рацій, металошукачів, дронів-камікадзе, обладнання, форми, бронежилетів, взуття, приладдя для облаштування бліндажів, генераторів.

Із бою — у вічність

Захищаючи рідну землю від російських загарбників, поліг у бою наш сорокаоднорічний земляк, солдат **Олександр Миколайович РОМАНЮК**. Оператор-радіотелефоніст стрілецького батальону військової частини А 1619, він загинув 2 грудня поблизу Красногорівки Донецької області. Воїн до кінця залишився вірним присязі, Батьківщині, виявивши в своїй останній битві неймовірні стійкість і мужність.

Віддавши останні почесті герою, рідні, земляки, побратими поховали його на Алєї Слави Сухоїрського кладовища.

Ще з одним полеглим земляком громада попрощалася минулого тижня – солдат **Олег Вікторович МЕЛЬНИЧЕНКО**, стрілець-снайпер військової частини А 4784, загинув 25 листопада під час стрілецького бою, отримавши поранення, несумісні з життям, неподалік Лимана Першого, що в Куп'янському районі на Харківщині.

Хоронили воїна в його день народження – 8 грудня Олегово виповнилося б тридцять вісім років...

Свій вічний прихисток герой знайшов на Алєї Слави, поруч із такими ж незабутніми, справжніми людьми, гідними й мужніми чоловіками, які за вільну Україну віддали своє життя.

Найвищі відзнаки для гідних

Днями восьмеро жителів Київщини стали її почесними громадянами. Таке рішення ухвалили депутати Київської обласної ради.

Звання «Почесний житель Київської області» є найвищою відзнакою територіальної громади. Його присвоюють за вагомий внесок у розвиток Київщини, її економіку, науку, освіту, охорону здоров'я, культуру, мистецтво, спорт, соціальну сферу, духовний та моральний розвиток суспільства, зміцнення демократії та захист прав людини; вияв відваги під час порятунку життя людей та мужності при виконанні військового обов'язку й ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, за багаторічну активну господарську, благодійну, просвітницьку, громадську та іншу діяльність, що сприяла підвищенню ролі та авторитету регіону в Україні та на міжнародній арені.

Одним із удостоєних високої відзнакої став **Олександр Петрович ВДОВИЧЕНКО** (на фото), полковник Збройних сил України, командир 72-ї окремої механізованої бригади. З початку повномасштабного вторгнення росії в Україну саме 72 ОМБр під керівництвом Олександра Вдовиченка захищала Мошун, Ірпінь, Гостомель та інші населені пункти Київщини.

«Не знаю людини більш гідно цього почесного звання, ніж Олександр Вдовиченко. Хто ж, якщо не командир легендарної 72-ї ОМБр, яка визволила Київщину, повинен бути почесним жителем Київської області?! Вітаємо!» – так відреагував на новину в своєму фейсбуці Геннадій Дикий, міський голова Білої Церкви, для якої 72-га бригада – найрідніша з рідних.

Серед інших видатних людей Київщини, які удостоєні звання «Почесний житель Київської області», – Герой України, майстер художнього слова Анатолій Паламаренко, генеральний директор Науково-практичного медичного центру дитячої кардіології та кардіохірургії МОЗ України, лікар-кардіолог Ілля Ємець, ексгенеральний директор ТДВ «Яготинський маслозавод» Олександр Сіренко, начальник командно-штабного інституту застосування військ (сил) Національного університету оборони України Юрій Миколенко, директор Бучанського ліцею № 5 Михайло Наконечний, Герой України, голова науково-технічної ради ПрАТ «Укргідроенерго» Семен Поташник, старший науковий працівник Обухівського меморіального музею-садиби Андрія Малишка, волонтерка Олена Артюшенко.

За інф. Київської обласної ради

ДОРОГІ НАШІ ЧИТАЧІ!

ТРИВАЄ ПЕРЕДПЛАТА НА ГАЗЕТУ

„ГРОМАДСЬКА ДУМКА”

НА ПЕРШЕ ПІВРІЧЧЯ 2024 року

Передплатний індекс: 35027

ВАРТИСТЬ

– НА 1 МІСЯЦЬ: 36,00 грн

– НА 3 МІСЯЦІ: 108,00 грн

– НА 6 МІСЯЦІВ: 216,00 грн

Вартість приймання передплати

за 1 абонемент – 15 грн.

Віримо, підтримуємо та допомагаємо

Саме ці слова можна вважати девізом небайдужих білоцерківців, яких у великому прагненні долутися до всенародного протистояння ворогу об'єднав Територіальний центр надання соціальних послуг ім. Петера Новотні, очолюваний І. Догою.

Так, протягом усього тривожного часу установа передає воїнам 72 ОМБр ім. Чорних Запорожців маскувані сітки, нашоломники, килимки, спідню близну, подушки, теплі шкарпетки, обереги та продукти, виготовлені працівниками та клієнтами-волонтерами. Своєю невтомною працею вони щодня доводять, що весь український народ завжди поруч зі своїми захисниками, забезпечуючи їм підтримку, любов та надійний тил.

З великою повагою та вдячністю в День ЗСУ за долученням командира 72-ої бригади, полковника Івана

Вінника, її воїни – Олександр Легенький та Сергій Афанасов, вручили подяки клієнтам-волонтерам та містянам, які об'єдналися в стінах Територіального центру і широко допомагають Збройним силам

наблизити перемогу.

Також із вдячністю за підтримку військових волонтерів від міської влади на чолі з Геннадієм Диким були врученні продуктові набори.

Відзначено кращих студентів білоцерківських вишів

У грудні традиційно отримали стипендії міського голови країни студенти місцевих вищих навчальних закладів I-IV рівнів акредитації.

Стипендія була започаткована у 1997 році, аби підтримати студентів, які успішно навчаються, здійснюють наукові дослідження, беруть активну участь у громадському житті закладу та громади. За 27 років, від коли її вручають, почесні свідоцтва отримали 515 стипендіатів. Відповідно до Положення, стипендія призначається 21 студенту на навчальний рік незалежно від отримання ними інших стипендій. Наразі її розмір становить 700 гривень на місяць.

Як повідомили офіційні джерела, міський голова Геннадій Дикий привітав успішну та активну молодь, подякувавши їм за небайдужу позицію до громадського життя, участь у розвитку їхніх навчальних закладів та Білоцерківської громади. Він висловив переконання,

що ці юнаки й дівчата досягнуть усіх поставлених цілей своїми зусиллями, та вручив їм свідоцтва стипендіатів.

Лауреатами премії міського голови стали 10 студентів Білоцерківського національного аграрного університету, 3 – ВСП «Технолого-економічний фаховий коледж» Білоцерківського національного аграрного університету, 2 – КЗ Київської обласної ради «Білоцерківський медичний фаховий коледж», 3 – КЗ Київської обласної ради «Білоцерківський гуманітарно-педагогічний фаховий коледж», 2 – Білоцерківського фахового коледжу сервісу та дизайну й 1 студентка Білоцерківського механіко-енергетичного фахового коледжу.

художній і педагогічний талант їхнього викладача – Олени Яросевич.

Пісенний подарунок учасникам дійства зробили учні вокального відділу школи мистецтв №1 Павло Гальчус та Микола Гончар

(викладач Леся Крижевська, концерт-мейстер Ірина Дорошенко). У їхньому виконанні прозвучали твори «Пісня про Білу Церкву» (муз. Т. Павленко, сл. В. Іванціва) та «Україна переможе!» (муз. і сл. О. Пономарьова). Всі присутні охоче підспівували юним артистам.

Отримавши позитивні емоції, учасники виставки ще довго розглядали художні витвори, ділилися враженнями, планами на майбутнє. «Мені сьогодні так хочеться всіх обійтися!» – сказала наочтанку юна художниця Єва Власенко.

Любі друзі, запрошуємо й вас на побачення з рідним містом та на знайомство з творчістю надзвичайно талановитих юних білоцерківців!

Тетяна КАЧАНОВА

«Я люблю Білу Церкву»

Так називається виставка художніх робіт учнів класу образотворчого мистецтва викладача Олени Яросевич Білоцерківської школи мистецтв №1 ім. Ю. Павленка, яка діє в бібліотеці-філії №1 для дітей.

Більше сотні цікавих, незвичайних малюнків – освідчені в любові до міста, й казкові паперові будиночки стали яскравою окрасою читальню зали книгоріздні. Будинки, храми, вулиці, площі, парки Білої Церкви на малюнках заграли веселковими барвами.

На відкриття виставки завітали юні художники зі своїми рідними та друзями, які неабияк тішилися з власної причетності до цього невеличкого святкового дійства, адже для когось із дітлахів участь у такій виставці дебютна.

З вітальним словом до юних митців звернулася депутатка Білоцерківської міської ради, директорка школи мистецтв №1 Леся Крижевська. Вона позділилася захопленням творчими здібностями дітлахів та звернула увагу на

художній і педагогічний талант їхнього викладача – Олени Яросевич.

Пісенний подарунок учасникам дійства зробили учні вокального відділу школи мистецтв №1 Павло Гальчус та Микола Гончар

(викладач Леся Крижевська, концерт-мейстер Ірина Дорошенко). У їхньому виконанні прозвучали твори «Пісня про Білу Церкву» (муз. Т. Павленко, сл. В. Іванціва) та «Україна переможе!» (муз. і сл. О. Пономарьова). Всі присутні охоче підспівували юним артистам.

Отримавши позитивні емоції, учасники виставки ще довго розглядали художні витвори, ділилися враженнями, планами на майбутнє. «Мені сьогодні так хочеться всіх обійтися!» – сказала наочтанку юна художниця Єва Власенко.

Любі друзі, запрошуємо й вас на побачення з рідним містом та на знайомство з творчістю надзвичайно талановитих юних білоцерківців!

Тетяна КАЧАНОВА

За давньою доброю традицією кожна родина, яка проживає на території Білоцерківської громади і в якої народилася двійня, отримує адресну допомогу – спеціальний дитячий візочок для двійні.

Нехай ростуть малята в любові та комфорті

Ось і нещодавно вітання приймали родини **Тищенків Павла та Наталії**, в яких народилися дві доночки – Єва та Софія; **Кліщів Сергія та Ірини**, сім'я яких також поповнилася донечками – Софією та Лілією; **Бельських Віталія та Наталії**, в яких з'явилися два синочки – Лук'ян та Орест, повідомили колеги з Управління комунікації, інформаційної та цифрової політики Білоцерківської міської ради.

«Вітаю вас із цим надзвичайним свя-

том. Бажаю, щоб дітки росли здоровенькі, вам на радість та допомогу, щоб ви завжди пишалися їхніми успіхами. Пам'ятайте завжди, що іншого такого віку не буде, тому використовуйте кожну годину, кожен момент, коли ви можете побути з дітьми, адже вони ростуть дуже швидко», – звертаючись до винуватців події, сказав міський голова Геннадій Дикий. Як батько двійні, міський голова поділився власними враженнями від батьківства, побажав матусям і татусям достатку, а також не зупинятися на досягнутому.

Молодим родинам вручили подяки Білоцерківської міської ради та її виконавчого комітету, дитячі візочки та квіти.

Зауважимо, що протягом 2023 року в Білоцерківській громаді народилося 18 двійні.

Хоча б трохи безтурботного дитинства

Десятий рік поспіль українські діти не мають можливості сповна насолодитися святами, адже в країні війна. Проте дорослі мають зробити так, щоб вони хоча б на деякий час відчули хвилини безтурботного дитинства. Тож з нагоди Дня Святого Миколая заступник міського голови Катерина Вознесенко та начальник служби у справах дітей міської ради Марина Гончарук відвідали дитячі будинки сімейного типу, які функціонують у громаді.

Солодкі подарунки та щирі побажання міцного здоров'я, злагоди, щасливого дитинства та якнайшвидшої перемоги отримали родини-переселенці Надії Лужецької та Наталії Родних, у яких виховується по 10 діткам. А також будинок сімейного типу родини Світлани та Василя Масло, яка об'єднала під своїм дахом 6 хлопчиків та дівчаток.

Цього дня солодощі та привітання також отримали дитячий будинок сімейного типу Тетяни та Андрія Голубевих, які опікуються 8

дітками (вони через війну переїхали до Білоцерківської громади) та дві прийомні родини: Яни Кірковської і Володимира Карпушина та Степана і Надії Губатих. Перша родина є прийомною для двох

дітей, друга – для трьох.

Подарунки, зокрема бажані канцтовари, з нагоди свята отримали і вихованці Білоцерківського дитячого будинку-інтернату.

Жителі Білоцерківської міської громади 50 років – яє один день

Чабак Олександр Микитович та Галина Михайлівна відсвяткували «золоте» весілля.

З нагоди такого свята в Будинку урочистих подій у колі рідних та друзів за доброю українською традицією вони знову стали на весільний рушник, обмінялися обручками, скріпили підписами свою згоду на подальше сімейне життя, отримали свідоцтво про шлюб, а також вклонилися запашному коровою.

Через усе своє життя чоловік і дружина пронесли кохання, вірність, віданість одне одному. Виростили двох дітей, діждалися чотирьох онуків.

За дорученням міського голови Геннадія Дикого «золоте» подружжя привітав начальник управління з питань молоді та спорту Олексій Копишинський. Подружжю вручили подяку міської ради та її виконавчого комітету, квіти та символічний подарунок.

Тонка крига – ризик для життя!

Тонкий лід зазвичай трапляється біля берегів, очерті та під снігом – будьте обережні. В цих місцях можна провалитися.

ТОЖ НАГАДУЄМО

ОСНОВНІ ПРАВИЛА ПОВЕДІНКИ НА ВОДОЙМАХ ВЗИМКУ:

- ✓ наголошуйте дітям, що категорично заборонено ходити по водоймах, які вкриті кригою. Тонкий лід – це велика небезпека для здоров'я і життя;
- ✓ застерігайте дітей бути обережними під час катання на санчатах, лижах, ковзанах;
- ✓ небезпечно грatisя на тонкій кризі та з'їжджати на лижах або на санках із кругого берега на кригу. Через різке навантаження

крига може тріснути;

- ✓ перш ніж ступити на лід водоймища, дізнайтесь про товщину льодового покриву за допомогою довгої загостреної палиці (плішні) чи іншого подібного предмета, але обов'язково легкого, який можна вільно тримати в руці;
- ✓ не можна стрибати та бігати по льоду, збиратися величими групами на одному місці;
- ✓ катайтесь на ковзанах тільки в перевірених та обладнаних місцях.

Шановні батьки, дбайте про безпеку власних дітей! Пам'ятайте головне правило – замерзлі водойми не для ігор!

Оксана ЩЕТИНА,
Білоцерківське РУ ГУ ДСНС України у Київській області

Пенітенціарна пробація

Для засуджених, особливо тих, які тривалий час відвували покарання, адаптація до життя на волі в сучасних умовах може бути досить складною. З'являються такі труднощі, як побутова невлаштованість, відсутність житла, значні складнощі у працевлаштуванні та ін. Проблеми у відновленні свого соціально-гостинного статусу та поверненні до нормальних умов життя призводять до того, що особи, які звільнілися з установок виконання покарань, знову стають на кримінальний шлях, через що підвищується рівень рецидиву злочинів.

◆ З метою мінімізації названих ризиків в Україні з 2015 року запроваджено пенітенціарну пробацію, що, відповідно до ст. 11 Закону України «Про пробацію», полягає в підготовці осіб, які відбувають покарання у вигляді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк, до звільнення з метою трудового і побутового влаштування таких осіб після звільнення за обрамнимими місцем проживання.

◆ Не пізніше ніж за три місяці до закінчення строку покарання засудженого, під час підготовки засудженого до звільнення, адміністрація установи виконання покарань здійснює моніторинг проблемних питань засуджених, які готовуються до звільнення, та їхніх можливих потреб після звільнення. Залежно від отриманої інформації про потреби засудженого, з'ясувавши його наміри та прийнявши відповідну заяву, адміністрація надсилає до органу пробації відповідні повідомлення-запити.

◆ Отримавши таке повідомлення-запит, персонал Білоцерківського районного відділу № 1 філії Державної установи «Центр пробації» у м. Києві та Київській області вживає заходів щодо його відпрацювання в безпосередній

взаємодії з органами місцевого самоврядування, суб'єктами соціального патронажу за обрамним засудженим місцем проживання і сприяє засудженим, які готовуються до звільнення, у визначеній намірі щодо місця проживання після звільнення; працевлаштуванні працездатних осіб працездатного віку; влаштуванні до спеціалізованої установи для звільнених осіб, іншої установи (закладу) соціальної підтримки (догляду), закладу для бездомних осіб, закладів соціального обслуговування; наданні соціальних послуг; госпіталізації до закладів охорони здоров'я; вирішенні інших проблемних питань.

◆ Про результати проведеної роботи Білоцерківський районний відділ № 1 філії Державної установи «Центр пробації» у м. Києві та Київській області сповіщає установу виконання покарань.

◆ Отже, пенітенціарна пробація відіграє важливу роль у сприянні соціальній адаптації та інтеграції в суспільство звільнених громадян, що є провідним чинником зниження рівня злочинності.

Білоцерківський районний відділ № 1

Рішення Білоцерківської міської ради від 30 листопада 2023 року №4793-47-VIII «ПРО ЗВІЛНЕННЯ ЗІ СПЛАТИ ЗЕМЕЛЬНОГО ПОДАТКУ»

Розглянувши подання міського голови, відповідно до Закону України «Про індустриальні парки», Закону України від 21 червня 2022 року №2330-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо створення сприятливих умов для діяльності індустриальних парків в Україні», статті 7, пунктів 12.3, 12.4, 12.5 статті 12, статей 30, 269, 270, 271, пункту 284.6 статті 284 Податкового кодексу України, пункту 24 частини 1 статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», міська рада вирішила:

1. Звільнити від сплати земельного податку за земельні ділянки, що входять до складу територій індустриальних парків, включених до Реєстру індустриальних парків, нормативну грошову оцінку яких проведено, що використовуються ініціаторами створення індустриального парку, керуючою компанією індустриального парку та учасниками індустриальних парків, що сплачуються на території Білоцерківської міської територіальної громади.

2. Організаційному відділу Білоцерківської міської ради направити рішення відповідно му контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки до 1 числа першого місяця кварталу, що настає за звітним кварталом, у якому відбулися зазначені зміни.

3. Управлінню комунікації, інформаційної та цифрової політики Білоцерківської міської ради оприлюднити рішення в засобах масової інформації.

4. Рішення набирає чинності з 01 січня 2024 року та діє до 31 грудня 2024 року.

5. Контроль за виконанням рішення покласти на постійну комісію міської ради з питань планування соціально-економічного розвитку, бюджету та фінансів.

Геннадій ДИКИЙ, міський голова

Втрачений військовий документ, виданий на ім'я **Бондар Олена Віталіївна, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ**.

Втрачений військовий квиток, виданий Білоцерківським міським військовим комісаріатом на ім'я **Бондар Сергій Васильович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ**.

Посвідчення інваліда війни II групи, серія B № 493861, від 16 грудня 1996 р., видане на ім'я **Дробаха Вадим Олексійович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ**.

ПРОДАЮ
нові одно- та двоспальні підковандри.
Ціни договірні.
Тел.: 099-148-92-98, 096-208-36-48.

Закуповуємо ВРХ:
-Корови(37-42 грн за кг);
-Бики(60-62 грн за кг);
-Телиці(55-58 грн за кг);
-Коні(25-30 грн за кг); -лежачі та доріз.
096-849-72-59, Вадим

ВІДДАМ У ДОБРИ РУКИ кошеня ("хлопчик"), 1,5 місяця, окрас – біле з жовтим, жвавий, усе єсть. Тел.: 099-35-39-970.

«ГРОМАДСЬКА ДУМКА»

Отець Хосе Хесус: «Бажаю Україні перемоги і миру»

ознайомився, – це столиця України Київ. Спочатку мешкав у столичній семінарії, а навчався у Ворзелі. До цього брав участь у реколекції в Італії. Це період, який у католиків присвячується духовному відновленню за допомогою молитов, сповіді, а також катехезів (поглибленим вивченням Святого письма).

– Де Ви вивчали українську мову і як довго?

– Починаючи з 2013 року, під час заняття нам її викладала одна з сестер. Це відбувалося двічі на тиждень протягом чотирьох місяців. Але найбільше допомогло у вивченні мови спілкування з католицькою спільнотою.

– Як Вас зустріли прихожани костелу?

– Я приїхав до України з Венесуели 11 років тому. Після недільної Меси, яку о. Хосе проводив українською мовою, він погодився відповісти на кілька запитань.

– Як давно Ви мешкаєте в Україні? В яке первісно місто Ви приїхали?

– Я приїхав до України з Венесуели 11 років тому. Після недільної Меси, яку о. Хосе проводив українською мовою, він погодився відповісти на кілька запитань.

Шахрайські схеми. Прості правила безпеки

Начальник відділу управління протидії кіберзлочинам у місті Києві капітан поліції Єгор Киричко розповів про те, як протидіяти шахрайським схемам.

Схема 1. «Ваш родич у біді»

Якщо вам телефонують (часто вночі або вранці) та повідомляють, що родич потрапив у біду, і просять передати гроші – це шахрайство. Зловмисники можуть видавати себе за сина/дочку, онука/онучку, які начебто потрапили в біду (скільки ДТП, опинилися в поліції тощо). Шахрай можуть представлятися лікарями або поліцейськими й пропонувати свою допомогу у вирішенні «проблеми» за винагороду, яка може становити від тисячі до десятків тисяч гривень, а інколи навіть кілька тисяч доларів США.

Пам'ятайте: так діють шахраї!

ЩО РОБИТИ?

1. Покладіть слухавку.
2. Зверніться до своїх родичів або представників влади і перевірте, чи дійсно вони можете отримати такі виплати.
3. Якщо вам телефонували шахраї, повідомте про це поліцейським за номером 102.

Схема 2. «Соціальні виплати під час війни»

«Під час війни ви можете отримати соціальну допомогу» – найчастіше шахрай надсилають смс-повідомлення про отримання різноманітних виплат від органів влади або благодійних фондів та просять надати таку інформацію: ваші анкетні дані, номер картки, пін-код, кодове слово, тризначний номер на звороті картки і термін її дії.

Пам'ятайте: назвавши ці дані, ви надаєте шахраям доступ до вашого

рахунка, тож вони можуть вкрасти всі ваші заощадження.

ЩО РОБИТИ?

1. Покладіть слухавку.
2. Зверніться до своїх родичів або представників влади і перевірте, чи дійсно вони можете отримати такі виплати.
3. Якщо вам телефонували шахраї, повідомте про це поліцейським за номером 102.

Схема 3. Виграші призів (авто, по-будова техніка)

«Ви виграли автомобіль або побутову техніку» – зазвичай у такому надісланому смс вказаний номер, за яким можна отримати детальну інформацію.

Не поспішайте виконувати всі наставні незнайомців. Коли телефонуете, вам розповідають умови, які потрібно виконати, щоб отримати «приз». Найчастіше пропонують сплатити 1% від вартості виграного товару. Але як тільки ви це зробите, незнайомці перестають виходити на зв'язок і зникають.

Пам'ятайте: так діють шахраї!

ЩО РОБИТИ?

1. Подумайте, чи брали ви участь у акціях чи конкурсах.
2. Не перераховуйте гроші незнайомцям.
3. Якщо вам телефонували шахраї, повідомте про це поліцейським за номером 102.

Інформація Управління комунальної власності та концесії

Білоцерківської міської ради про результати конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені для проведення незалежної оцінки майна з метою передачі його

Товариству з обмеженою відповідальністю «БІЛОЦЕРКІВВОДА»

На засіданні комісії з конкурсного відбору суб'єктів оціночної діяльності на право проведення незалежної оцінки майна, а саме: дизель-генераторна установка (ДГУ) Тип 5 EnerSol SIPS – 20P – 2 шт.; дизель-генераторна установка (ДГУ) Тип 6 EnerSol SIPS – 14P – 5 шт.; дизель-генераторна установка (ДГУ) Тип 1 EnerSol SISS – 330S – 1 шт.; дизель-генераторна установка (ДГУ) Тип 2 EnerSol STIS – 250F – 2 шт.; дизель-генераторна установка

Андріївські вечорниці в Зарічанській бібліотеці

30 листопада за новим церковним календарем відзначають свято, присвячене святому мученику, який віддав своє життя за віру в Христа, – апостолу Андрію Первозваному. Саме його Ісус Христос першим покликав до себе в учні.

Це свято пов'язане з багатьма народними традиційними дійствами.

На Андріївські вечорниці до бібліотеки-філії №2 завітали члени клубів «Зарічани» та «Любисток». Академії пенсіонерів, щоб ненадовго повернутися в минуле та відчути красу стародавніх українських звичаїв.

Вечорниці – це веселе й колоритне дійство. Учасники заходу створили

справжню атмосферу свята. Як заведено на вечорницях, не обійшлося без веселих ігор, забав і традиційного українського ворожиння. Цікавим було кусання калити. Ніхто на вечорницях не нудьгував.

Гости залишились задоволені, сподіваючись, що вони будуть довго згадувати, як святкували Андріївські вечорниці в бібліотеці.

Світлана ЛІННИК

Тетяна хвилювалася в очікуванні подруг, сьогодні вона їм скаже грандіозну новину. Зустріч була призначена у ресторані, Тетяна прийшла першою і надавала розпорядження офіціантам, знаючи смак кожної подружки. Всі вони вже немолоді, але ї до старості ще дуже далеко – кожній подрузі сорок із хвостиком, і нехай дружать вони не з дитинства, але все одно досить міцно.

Ось прийшла Ірина. Її в компанії подруг називають «наша майстриня», вона підприємець і тримає своє ательє. Владна та ділова, дітей у неї немає, зате грошей багато. На чоловіків дивиться зверхнью ще з того часу, як її, ще молоду, покинув чоловік. Надійна подруга завжди готова прийти на допомогу!

Потім з'явилася Віра. Вона ще в молодості вийшла заміж з розрахунку за чоловіка старшого за неї на 17 років. Чи любила вона чоловіка – невідомо, вона й сама на це запитання знизуvala плечима. Народила двох дітей – хлопчика та дівчинку, мама з неї ніяка, зате звикла жити в розкоші. Обожнє дорогі речі, про них вона може говорити, не замовкаючи.

Ну а третя – Наталя. Вона обіймає високо посаду на державній службі, проте жінка душевна, вміє вислухати й дати пораду. Її не щастить в особистому житті – є доросла дочка, яка навчається у київському інституті, але немає чоловіка, хоч пройдисвітів було багато. Закохається Наташка, розчарується, попереживає і знову по новій. Одружена вона не була, а донька якраз від першого її пройдисвіта. На цьому ґрунті Наталя часто свариться з Іриною, та її висміє, а Наталя заступається за себе і не втрачає надію коли-небудь вийти заміж.

Тетяна також успішна жінка. Колись у молодості вона вийшла заміж, народила сина і, сидячи в декретній відпустці, захопилася випічкою тортів. А потім її захотілося відкрити свою кондитерську. Чоловік її не підтримав, сказав, що це гроші на вітер, на цьому ґрунті й розійшлися. Таня настільки «вчепилася» у свою мрію, що все ж таки перемогла – тепер у неї три кондитерські магазини в різних районах міста. Там теж можна було посидіти з подругами за столиком і випити кави, але новина в неї грандізна, потрібно було вибрати крутіший заклад, та й підлеглим нічого «вуха гріти».

Нарешті всі зібралися й уважно дивляться на Таню – що ж вона їм хоче сказати?

– Подружки мої, я зібрала вас на попередній дівич-

► Печерські свята

▲ Ілля Муромець – чи не найвідоміший з-поміж святих Києво-Печерської лаври, мощі яких до сьогодні почивають у знаменитих печерах. Проте про самого Іллю знаємо дуже мало.

▲ Свідомо чи несвідомо, але життя цього свято-го переплітається з відомостями про життя героя народних билин з таким же іменем. Тож, де дійсно історична правда, а де народний вимисел, сказати важко. Суперечки викликає навіть місце його народження. Окрім усталеної версії про народження Іллі у місті Муромі (Володимирська єпархія в росії), з'явилася й інша: містечко Мурівськ (тепер село у Козелецькому районі Чернігівської області). Про героя народних билин написано, що він з дитинства і до 33 років був паралізований і лише потім чудом отримав зцілення, а разом з ним і виняткову фізичну силу. Між іншим, ці дані були підтвердженні науковцями під час дослідження мощів Іллі Муромця у

Преподобного Іллі Муромця

19 грудня

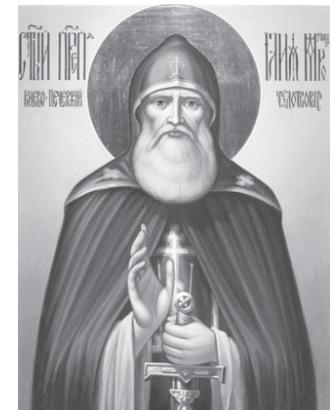
Києво-Печерській лаврі.

▲ Також про Іллю ми знаємо, що він був людиною релігійною і уславився багатьма ратними подвигами під час військової служби. Вважається, що загинув Ілля Муромець під час взяття Києва військами князя Вруйського-Рюрика Ростиславовича, який разом з половцями обложив столицю Русі у 1203 році.

▲ Поховали героя спершу під стінами Святої Софії. Згодом захоронення було зруйновано, а мощі Іллі перенесено у Києво-Печерський монастир.

▲ За іншою версією Ілля Муромець, отримавши невиліковну рану після одного з численних бойових походів, прийняв чернецтво і упокоївся у Печерському монастирі у 1188 році. Так чи інакше, але Ілля зачіклив своє життя у вірності Богові та своїй Вітчизні.

▲ У радянські часи замовчували той факт, що у героя фольклору є реальний прототип – Печерський

преподобний Ілля, проте дослідження його нетлінних мощей розпочалося саме в ту пору. Так, науковці встановили, що святий мав зріст 177 см, міцну статуру, помер у віці від 45 до 55 років від обширної рани в області серця.

▲ Достеменно відомо, що ім'я преподобного Іллі Муромця було внесено до списку Києво-Печерських святих, канонізованих митрополитом Петром Могилою у 1643 році.

Підготував
Микола ОТИЧЕНКО

вечір. Виходжу заміж за Василя! Вчора ми подали заяву!

Жінки мовчали, на це ніхто не очікував. Ніхто не аплодує, не посміхається, всі шоковані.

– Що не так, дівчата?

– За цього електрика, чи що? – протягла Віра.

– Ну так! А що у цьому поганого?

Знову затяглась пауза, всі переглядалися між собою, але мовчали.

– Ніхто не хоче мене привітати?

– З чим? – ехидно запитала Іра. – З тим, що ти притягнеш бідного чоловіка на все готове? Шо будеш йому борщи варити і шкарпетки прати?

A я літаю...

– Тъху, що за кліше таке? Готовати я обожнюю, а шкарпетки прати буде пральна машина. Іро, я розумію, що ти упереджено ставишся до чоловіків, але ви, дівчатка, чого хмуритеся?

– А що він тобі дарував із подарунків? – запитала Віра.

– Мені достатньо кохання, якого в мене давно не було. Все вже є, а кохання немає. Я сама собі багато дозволити можу.

– Ну і що, що кохання немає, – заперечила Віра. – Капітал треба примножувати.

Стало прикро, справді! Так, Василь – електрик, до того ж ще рік платитиме аліменти. Працює не на себе, а «на дядька» – їхня фірма робила ремонт у приміщенні третьої кондитерської, там Таня з ним і познайомилася. Василь одноліток Тетяни, дуже добрий чоловік, якось відразу вони сподобалися одне одному. Подруги знали про Василя, але були впевнені, що нічого серйозного не вийде: хто такий Василь у порівнянні з Танею? Квартира у нього маленька, машина – старенька, а Тетяна – бізнес-леді з капіталом. Але Василь запропонував їй заміж, а вона погодилася, і синові Василь сподобався, вони якось одразу порозумілися.

Таня подивилася на Наташку і кивнула їй, мовляв, ти що скажеш?

– Щаслива ти, тебе заміж покликали, вітаю!

– Ох, яке щастя! – вигукнула Ірина. – Жили б так собі на здоров'я, то чого одружуватися, зобов'язання на себе брати?

– Так, ще й оббере тебе після розлучення, – погодилася Віра. – Шлюбний контракт треба було б скласти.

– До речі, Василь мені й пропонував, але це зайве – все мое майно на сина записане, я все ж таки перестраховуюсь, мало що з бізнесом.

– Та що ти розумієш, Ірино! – розсердилася Наталя. – «Жили б так собі на здоров'я». Зі мною жили, і що? Покрутять-покаламутять і кидають. Я навіть обручки жодного разу не носила!

– От і добре, що хомут на шию не одягалася, радій.

– Чому? Самотності? Доночка ще вдома була, то хоч хотіть поруч, а зараз взагалі туга.

– Роботі радій.

– Та якій роботі, рукодільницє ти наша. Я свою роботу не переношу, хай у мене і висока посада. Ну влітку на море зганяю, увечері фільми подивлюся, от і вся радість.

Почалася суперечка, на Тетяну вже ніхто не звертав уваги, ніби вона взагалі тут ні до чого.

– Знаєте, дівчатка, взагалі-то я вас запросила, щоб ви за мене щиро пораділи, але ви вперше показали своє справжнє обличчя. Ви за мене не раді, крім Наташки, але я все одно вийду заміж, навіть якщо мені доведеться розірвати стосунки з вами.

– З великим задоволенням! – Іра встала з-за столу.

– Не хочу з тобою спілкуватися, поки ти не викинеш цю нісенітнію з голови.

– Почекай, Іро, я з тобою, – прокричала її услід Віра і, обернувшись до Тані, сказала: – Пошкодуєш ще, що вийшла заміж за простого електрика.

Залишилася одна Наташка.

– Оце реакція, – здивувалася Тетяна. – Що я їм поганого зробила?

– Заздрять вони по-чорному. Іра – що нічого в неї, крім ательє, немає, навіть дитини. Віра – що кохання вона ніколи не відчуvala, а чоловік за кожним кроком її стежить. Я теж заздрю, але інакше, по-білому. Я б зараз на твоєму місці у хмарах від чаювала.

– А я її літаю.

Тетяна вийшла заміж за Василем, і живуть вони чудово. Тільки не було на весіллі Іри та Віри, а Наташка була. Познайомилася з другом Василя, зав'язався серйозний роман, може, щось у неї й вийде цього разу.

З інтернет-видань

Сайт Sincirk.com
П'ятниця, 15.12
ніч -1
день +1

Субота, 16.12
ніч -2
день 0

Неділя, 17.12
ніч 0
день +2

Понеділок, 18.12
ніч +1
день +3

Вівторок, 19.12
ніч 0
день +2

Середа, 20.12
ніч +1
день +3

Четвер, 21.12
ніч +1
день +2

Життя занадто коротке, щоб бути маленьким. (Б. Дізраель)

Засновник:
ПП "Редакція газети
"Громадська думка"
Редактор Валентина Храбуст

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ "Білоцерківдрук",
Біла Церква, бульв. Олександровський, 22.
Газета виходить щотижні.

Розрахунковий рахунок
UA 04334851000000026003174658
в АТ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ
БАНК
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія KI № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції,
не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці»
не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірн